

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 09-08-21940 אי.י.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

1

בפני כב' השופט ארז יקואל – סגן הנשיאה

1. אי.י.וו.בע"מ
2. אסף סידני דולב

התובעת והנתבעת שכנגד
הנתבע שכנגד

על-ידי ב"כ עוה"ד חנה ויעקב קלדרון

נגד

1. אילן ארבל
2. ארבלקום תקשורת ופרויקטים בין לאומיים בע"מ

הנתבעים והתובעים שכנגד

על-ידי ב"כ עוה"ד דרור ארד איילון

2

3

פסק-דין

4

5

רקע ותמצית טענות הצדדים

6

1. האם עוול עובד בכיר ברשלנות או בגזל כלפי מעבידתו, שעה שטען כלפיה בלבד ובטרם הכירה בו כעובד, כי קיימות לו זכויות בעלות במוצר שביקשה לשווק. זהו עיקר השאלה שבמחלוקת בין הצדדים.

10

2. התובעת היא חברת "הזנק", שעמלה על פיתוח ושיווק מוצר תוכנה, המבוסס על טכנולוגית העברת מידע "וידאו" ו"אודיו" ברשת האינטרנט תוך חיסכון ב"רוחב פס" (להלן: "המוצר").

14

3. התובעת התקשרה עם הנתבע, על מנת שהחל מיום 1.8.07 ישמש בה כסמנכ"ל שיווק ("Marketing VP") וזאת באמצעות הנתבעת שבבעלותו וכהגדרת תפקידו בהסכם שנכרת בין הצדדים שצורף כנספח א' לתצהיר הנתבעים.

18

4. הנתבע פעל בעבור התובעת במשך כשנה. ביום 24.9.08 ביקשה התובעת להפסיק את התקשרותה עמו, משלא עמד בציפיותיה כטענתה. כך, שלחה התובעת מכתב לנתבע ובו, בין היתר, דרישה להסיר ממחשבו מידע מסחרי הקשור במוצר נוכח שהנו קניינה הרוחני הבלעדי.

23

5. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בתשובת הנתבע להודעתה זו של התובעת.

25

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.ו.ו. בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

6. ביום 2.10.08 השיב הנתבע לתובעת במכתב ששלח בדוא"ל (להלן: "המכתב"). המכתב מוען
למר אמנון שרף, מנכ"ל משותף בתובעת (להלן: "שרף"), עם העתקים למר סידני דולב –
יזם, מייסד, בעלים, דירקטור ומנהל טכנולוגי בתובעת (להלן: "דולב"), למר רוני עינב –
יו"ר התובעת (להלן: "עינב"), למר יחזקאל זעירא - מנכ"ל משותף בתובעת (להלן:
"זעירא") ולב"כ הנתבעים.
7. במכתב, ביקש הנתבע לדחות את הטענות שהפנתה התובעת כלפיו בדבר התנהלותו, הדגיש
כי לא נפל בה כל פגם, כי נפגעו שמו הטוב והמוניטין המקצועי שלו וכי מעשה פיטוריו אינו
כדין. לגופה של מחלוקת המתבררת מלפני, רשם כך: "הטענה בדבר בעלותכם על מידע זה
או אחר נדחית מכל וכל. ככל שיש בידי מידע הוא שייך לי באופן מלא ומוחלט. יתרה
מזאת, לנוכח תרומתי האישית והמקצועית להגדרתו ולעיצובו של המוצר RelayNet, או
בשמו החדש Overlay Management Platform לרבות פיתוחו ויישומו על בסיס
ניסיוני הטכנולוגי רב השנים, אני בעלים של זכויות קנייניות ב-IP של המוצר, על כל
המשתמע מכך. למען הסר ספק, אני אוסר עליכם בזאת לעשות שימוש כלשהו בפירות
עבודתי בחברה ובכלל זה באפיון המוצר, או להמשיך את פיתוחו במימון המדען הראשי
ללא אישורי בכתב".
8. התובעת טוענת כי הנתבע שלח את המכתב גם למשקיעים, לבעלי עניין ולגורמים
פוטנציאליים להשקעה בה. בנוסף, חשה התובעת חובה מוסרית לעדכן את כל הבאים עמה
במגע בדבר מחלוקת שהתעוררה לעניין המסד לפעילותה, הבעלות בקניין הרוחני במוצר.
בתגובה וכטענת התובעת, משכו כל הנוגעים במוצר ידם מכל התחייבות להשקיע בו או
לרכשו והתייחסו אליה כאל "מצורעת".
9. התובעת מדגישה כי התקשרה עם הנתבעים אך לשם שיווק, מכירות והשגת השקעות
בעבורה וכי הנתבע לא הועסק בתפקיד הקשור בפיתוח המוצר ולא שימש בכך בפועל.
התובעת שבה וטוענת כי אין לנתבעים זכויות בקניין הרוחני של המוצר ולגישתה, הם
"ניכסו" להם זכויות בניגוד לדין ולעובדות באופן שגרם לה נזק כלכלי עצום, טרפד
התקשרויותיה עם משקיעים ולקוחות, הקפיא גיוסי הון וביצוע עסקאות, הביא לאובדן
השקעותיה ולביטול היתרון שבהצגת המוצר לשוק לראשונה ופגע בצפייה העסקית,
במוניטין שלה, בשמה הטוב ובערך קניינה מושא המוצר.
10. התובעת עותרת לשני סעדים - לצו הצהרתי, לפיו היא בעלת מלוא הזכויות במוצר ולחיוב
הנתבעים, ביחד ולחוד, בתשלום פיצויים בסכום של 2,000,000 ₪.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.וי.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 התובעת מבארת כי הפחיתה את עתירתה הכספית לצרכי אגרה ומפנה לראשי נזק נטענים,
- 2 המצטברים, למצער, כדי סכום של 8,138,391 ₪, בהם נזקים מיוחדים ונזקים כלליים.
- 3
- 4 אשר לנזקים מיוחדים, מציינת התובעת סכום של 3,825,000 ₪ בגין אובדן השקעות
- 5 פוטנציאליות מצד משקיעים; סכום של 1,163,391 ₪ בגין אובדן השקעות בפועל; סכום של
- 6 900,000 ₪ בגין חשיפה לסיכון השבת כספי השקעת המדען הראשי של משרד התעשייה,
- 7 המסחר והתעסוקה (להלן: "המדען הראשי"); סכום של 2,000,000 ₪ בגין אובדן סכום של
- 8 \$ 500,000 שהעבירה התובעת לחברת 3DCDN (להלן: "החברה הזרה"), שסירבה להשיבם
- 9 משנאלצה להחליף את שירותי התובעת וכן סכום של 25,000 ₪ בגין הפרת הסכם הלוואה
- 10 שנכרת בין הצדדים.
- 11
- 12 אשר לנזקים כלליים, מציינת התובעת סכום של 250,000 ₪ בגין פגיעה במוניטין וסכום
- 13 שהופנה להערכת בית המשפט בגין אובדן לקוחות ומשקיעים אפשריים.
- 14
- 15 11. הנתבעים מכחישים את טענות התובעת. לגישתם, התרחב תפקידו של הנתבע בתובעת לכדי
- 16 פיתוח עסקי, מסגרת בה השתתף בפיתוח המוצר. נטען כי לאור רחשי השוק וניסיונו של
- 17 הנתבע, הוא הגה רעיון לפיו יש לזנוח התמקדות במוצר במתכונתו הקיימת כ"נגן מדיה"
- 18 ולהתמקד במוצר חדש - מערכת מבוססת "תוכנה" שלא נודע טרם בואו בשערי התובעת.
- 19 לגרסתו, בנסיבות העניין, קיימות לו זכויות קנייניות במוצר.
- 20
- 21 12. נטען כי הנתבעים מעולם לא פנו למשקיעים קיימים או פוטנציאליים, או לצדדים שלישיים
- 22 אחרים, בין במשלוח המכתב ובין בהצהרה או מצג כוזבים, משמע הם בעלי זכויות קניין
- 23 הרוחני שבמוצר. לגישתם, הם לא פגעו בזכויות הקנייניות של התובעת במוצר והמכתב
- 24 נכתב מ"דס ליבו" של הנתבע, מחמת פיטוריו הפוגעניים והמנוגדים לדין ועל רקע מאמציו
- 25 למקד את התובעת במאפייני המוצר הנדרשים. עוד ציינו הנתבעים כי לאחר הפסקת
- 26 ההתקשרות בין הצדדים, הם נמנעו מלהתחרות בתובעת, לא עסקו בענייניה ולא השתמשו
- 27 במוצר.
- 28
- 29 13. הנתבעים הגישו תביעה שכנגד, שהופנתה כלפי התובעת ודולב, בעתירה לחיבם בתשלום
- 30 סכום של 160,000 ₪. התביעה שכנגד עוסקת בנזקים נטענים, ישירים ועקיפים, שנגרמו
- 31 לתובעים שכנגד מחמת ניהול הליכי סרק פוגעניים כנגדם, כגישתם, בגדר המרצת פתיחה
- 32 ובקשה לסעד זמני שהוגשה כנגדם בה"פ 200801/08 (להלן: "ההליך האחר").
- 33
- 34 14. הנתבעים שכנגד טענו להעדר יריבות בהתייחס לדולב והדגישו השתק פלוגתא בסוגיית
- 35 הוצאות התובעים שכנגד, נוכח שבהליך האחר נפסקו הוצאות ליזומם. עוד נטען כי הבקשה

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.ו.ו. בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 לסעד זמני, כפי שהוגשה בהליך האחר, לא עלתה כדי הליך סרק, משניתן סעד כמבוקש
- 2 בכפוף להפקדת עירבון. אף שלא הופקד, לא הוגש ערעור על החלטה זו. בנוסף, נטען כי
- 3 התביעה שכנגד אינה מגלה עילה בדבר מלל פוגעני, בהעדר פירוט עובדתי.
- 4
- 5 15. בטרם הכניסה לעובי הקורה הדיונית, יובהר כי ביום 27.11.08, הגיש הנתבע כתב תביעה
- 6 לבית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב יפו בתיק תע"א 11879/08, בו עתר להכיר ביחסי
- 7 עובד-מעביד בינו לבין התובעת ולחייבה לשלם לו כספים על פי דיני מגן. כן עתר לתשלום
- 8 פיצויים בגין התנכלות, פגיעה בשמו הטוב ועוגמת נפש.
- 9
- 10 התובעת הכחישה קיומם של יחסי עובד-מעביד בין הצדדים. ביום 24.5.12 התקבלה תביעת
- 11 הנתבע ונקבעו קיומם של יחסי עובד-מעביד בין הצדדים, נפסקו לזכות הנתבע יתרות שכר,
- 12 פיצויי פיטורים ופיצויים מחמת פיטורים שלא כדין, חלף תמורת הודעה מוקדמת, פדיון
- 13 חופשה והחזר הוצאות (להלן: "**פסק הדין**").
- 14

דיון והכרעה

- 15
- 16
- 17 16. מטעם התובעת העידו דולב, עינב, זעירא, מר ויקטור רומנוב - מהנדס פיתוח בתובעת, רו"ח
- 18 אבישי ויספלד, מר יעקב אופיר- בעל מניות בחברה הזרה. התובעת ויתרה על עדותם של
- 19 שרף ושל מר חיים סיילן - יזם ומקדם פרויקטים (להלן: "**סיילן**").
- 20
- 21 מטעם הנתבעים העידו הנתבע עצמו, מר איתן יששכרופ - מנכ"ל חברת "ברודטק" בע"מ
- 22 ומעסיקו לשעבר של הנתבע ומר גיא ויטקובסקי - מנהל טכנולוגי בערוץ הספורט.
- 23
- 24 17. כעת אני נדרש להכרעה בסוגיות הקשורות במעשה הרשלני המיוחס לנתבע, בדמות משלוח
- 25 המכתב, תוך התייחסות לנסיבות שקדמו לו ובכללן תיאור המוצר, תפקידו של הנתבע
- 26 בתובעת והקשרו למוצר. עוד אתייחס לסוגיית נזקיה הנטענים של התובעת ובנוסף, אבחן
- 27 אם לנוכח ניהול ההליך האחר וממצאי פסק הדין, יש לחייב את התובעת ודולב בנזקיהם
- 28 הנטענים של הנתבעים.
- 29
- 30 18. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, מראיותיהם, מאותות האמת שנגלו במהלך הדיון
- 31 וממכלול נסיבות העניין - נחה דעתי כי יש לדחות את התובענות ההדדיות.
- 32
- 33
- 34
- 35

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

התביעה העיקרית

19. שוכנעתי כי לא הובאו ראיות מהימנות לעניין נזקיה הנטענים של התובעת. סברתי כי התובעת היא זו שתדמה לקרות עיקר נזקיה, ככל שגרמו לה.

20. אשר לזכויות הבעלות במוצר, משנקבע בפסק הדין כי נתקיימו יחסי עובד ומעביד בין התובעת לבין הנתבע, הוחלה על הצדדים המסגרת הנורמטיבית של סעיף 34 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכות יוצרים"), הקובע כי: **"מעביד הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירה שנוצרה על ידי עובדו לצורך עבודתו ובמהלכה, אלא אם כן הוסכם אחרת"**.

לא הוכח כי "הוסכם אחרת" בין הצדדים ותוצאות פסק הדין מגבשות את זכויות התובעת במוצר, כך שנסתם הגולל על הדיון בנושא. נוכח הקביעות שבפסק הדין, אין עוד רלוונטיות לשאלה שנענתה למי הבעלות בזכויות במוצר. בכך אף מתייתר הצורך בדיון בסעד ההצהרתי המתבקש.

הערפל בנוגע למעמדו של הנתבע כעובד של התובעת ובאשר לזכויותיו הנטענות במוצר, הוסר עם מתן פסק הדין. נלמד מקביעותיו כי כל מאמצי הנתבעים הקשורים במוצר נעשו לצרכי עבודתם בתובעת ובמהלכה. משכך, גם אם השתתף הנתבע בפיתוח המוצר, נעשה הדבר בעבור התובעת.

21. עצם הכרזת הנתבע כעובד בתובעת במסגרת פסק הדין, מהווה נקודת מפנה קריטית במחלוקת בין הצדדים וחרב פיפיות בעבור התובעת בבחינת טענותיה.

פסק הדין מקבע את זכויותיה של התובעת במוצר, אך ממצאיו מכרסמים בליבת עילת התביעה העיקרית. יוצא כי התובעת היא זו שאפשרה לנתבע את המסד הסביר לשליחת המכתב על רקע סירובה להכיר בו כעובד, תוך שהותירה עמימות אשר להגדרת תפקידו במסגרתה ולזכויותיו במוצר.

מחד-גיסא, מבקשת התובעת לראות בהכרזה שבפסק הדין תימוכין בגישתה כי הזכויות במוצר שלה הן מכוח הוראות סעיף 34 לחוק זכות יוצרים. מאידך-גיסא, היא זו שהתכחשה כל העת להיות הנתבע עובד שלה. ככל שהייתה מכירה במעמדו בזמן אמת, כפי שצריכה היתה לעשות כניבט מהקביעות שבפסק הדין, דומה כי היו מתייתרות שלוש המחלוקות שנטשו בין הצדדים – מלפניי, בהליך האחר ובבית הדין האזורי לעבודה. במצב דברים

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 המכתב ברשת האינטרנט כפועל יוצא מהגשת בקשותיה בהליך האחר שהגישה, אך מדגיש
- 2 את קלישות עילתה. עסקינן בהליך יזום מטעם התובעת, הנתבעים לא יזמו כל פרסום
- 3 במסגרתו ולא נטען כלל כי התובעת ביקשה לנהל בדלתיים סגורות.
- 4
- 5 29. התנהגות רשלנית מטעם הנתבע יכול והייתה מוצאת ביטוייה בעצם פרסום המכתב מחוץ
- 6 למסגרת התובעת. הנתבע נשמר מכך ומתגבש קושי שלא נפתר להגדיר את פנייתו לתובעת
- 7 באמצעות המכתב כבלתי סבירה.
- 8
- 9 טענת התובעת כי הנתבע שלח את המכתב לאחרים נסתרה במהלך הדיון. דולב תיאר כי
- 10 המכתב: "יצא אליהם" בכוונה למעל 30 משקיעים רציניים ופוטנציאליים (ר' פרו' עמ' 59
- 11 שו' 24-30).
- 12
- 13 דולב נשאל אם הוא יכול להצביע ולו על ראשיתה של ראייה כי הנתבע הוא ששלח את
- 14 המכתב לאותם משקיעים וכדבריו: "...אני לא יודע מה אילן שלח. אין לי הוכחות למה
- 15 אילן שלח בחלק הזה. אני אישית במחויבות המוסרית שלי, חייב להודיע לכל המשקיעים
- 16 במידה ויש בעיה כזו, אחרת זו הונאה....".
- 17
- 18 הנה מסתבר כי לא הנתבע הוא ששלח את המכתב לאחר לבד ממכותביו. דולב הוא שיידע
- 19 במכוון את לקוחות התובעת ואת משקיעיה הפוטנציאליים בדבר המחלוקת שזה עתה
- 20 נתגלעה בזכויות הבעלות במוצר. תחושות המוסר העמומות שחש, שגרמו לו לפעול בזו
- 21 הדרך, לא עולות כדי כורח לחשיפת תוכנו של המכתב כלפי כולי עלמא.
- 22
- 23 לא הוכחה מסגרת ברורה של בדיקת נאותות לתובעת טרם השקעה מעודדת בה ולא הובהר
- 24 אם הגיעה התובעת עם איזה ממשקיעיה הפוטנציאליים לשלב של מסמך הבנות, המצריך
- 25 גילוי כה נרחב ועל אתר. דולב לא יכל להפנות לאותה הודעה ששלח למשקיעים, מי מהם
- 26 לא זומן למתן עדות ואף לא יכל להפנות למסמכים בדבר "גילוי נאות" או "התעניינות"
- 27 כלשהי בהשקעה בתובעת.
- 28
- 29 סיילן ושרף שיכלו לשפוך אור בנושא, לא הובאו לעדות (ר' פרו' עמ' 60 שו' 1-13; עמ' 61 שו'
- 30 19-29; עמ' 62 שו' 8-16).
- 31
- 32 באחת - לא הובהר דיו הכורח להגדיל ולחשוף מחלוקת פנימית שהתעוררה בנושא המוצר,
- 33 שעה שפעולה פשוטה אחרת ומתבקשת מטעם התובעת לצמצום נזיקה, כהכרה ביחסיה עם
- 34 הנתבע כממצאי פסק הדין, הייתה שומטת את הקרקע תחת טענותיו לזכויות בו. בעומדה

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.ו.ו. בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

32. ראייה אובייקטיבית נוספת התומכת בהתייחסותו הרחבה של הנתבע לתפקידו, ככזה שמשתרע גם אלי נבכי המוצר, הנה הודעת דוא"ל מזעירא מיום 1.10.08, יום טרם משלוח המכתב. הודעה זו מוענה לנתבע ובה נאמר, בין היתר, כך: **"...במיוחד ברצוני לציין את פעילותך בשינוי הכיוון המבצעי של החברה מנגן מדיה למערכת לחסכון ברוחב פס בשידורי מדיה (ללא תלות בנגן). נהניתי לעבוד עמך"** (הדגשות הוספו) (ר' נ/10).
- התגלעה מחלוקת בין הצדדים גם אשר לנוסח הודעה זו. התובעת טענה כי ההודעה ששלח זעירא לנתבע כללה נוסח בדמות: **"הכיוון השיווקי"** להבדיל מ- **"הכיוון המבצעי"** (ר' ת/5).
- העדפתי את טענות הנתבע בנושא ושוכנעתי כי התובעת אכן ביקשה להודות לו על השינוי שיזם "בכיוון המבצעי" שבהתייחסותה למוצר. כך ובאופן המהווה נדבך נוסף לסבירות סברת הנתבע כי קיימות לו זכויות במוצר.
- 5/ ת הוצג לעד, שביקש להפגין סערת רגשות נכחו משמע הופתע מנוסחו. לא התרשמתי מתחושת הפתעה אותנטית מטעמו למראית פני הדברים (ר' פרו' עמ' 115 שו' 21).
- בחקירתו הנגדית (הראשונה) העיד, כך: **"זו חתימתי אבל איך אומרים? זו חתימתי, לא זוכר אם זה היה הכיוון המבצעי או השיווקי. אני לא בטוח, לשאלת בית המשפט, אני משיב שאני לא בטוח, אני זוכר שהיה כיוון השיווקי ולא המבצעי. אני לא מבין, אבל יכול להיות שאני טועה. אני לא יודע מה זה מבצעי, אנחנו לא בצבא...ת: פרט למילה הזו, אני עומד מאחורי כל אות ופסיק במסמך (ר' פרו' עמ' 113 שו' 28; עמ' 114 שו' 7-1).**
- זעירא ביקש להוסיף, כי: **"בהמשך למה שנאמר קודם, אני מבקש להציג לבית משפט את המייל שלי ממכשיר הטלפון הנייד החכם שלי, ששם מופיע המסמך הזה, ששם כתוב המילה "שיווקי" ולא מבצעי. זה עותק ששלחתי לדולב בעקבות ששאל אותי בעקבות העדות בשבוע שעבר"** (ר' פרו' עמ' 115 שו' 3-5).
- בתצהיר עדות ראשית משלים שהגיש זעירא בתימוכין בת/5 – גרסתו הנגדית, כפי שהציג ממכשיר הטלפון הנייד שלו לנ/10, הצהיר כי נ/10: **"אינו המכתב בנוסחו המקורי כפי ששלחתי לאילן (הנתבע – א"י). בנוסח המקורי הופיע הביטוי: "שינוי הכיוון השיווקי" בעוד שבמכתב שהוצג בפני הושמטה המילה "שיווקי" ותחתה הושמה המילה "מבצעי"."**
- בחקירתו הנגדית הנוספת על תצהירו המשלים, הוסיף זעירא כי: **"המילה המבצעי אני לא משתמש בה בכלל"** (ר' פרו' עמ' 195 שו' 24-22).

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.ו.ו. בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 ככל שביקשה התובעת לטעון כנגד נוסחו המפורש של נ/10, היא הרחיבה את הקרעים
2 שבעילת תביעתה. ניסיון להתחקות אחר מקור ת/5, לא צלח, מאחר שלגרסת זעירא הוא
3 שלח אותו מתיבת הדואר הפרטית שלו ומחק ממנה את ההודעה המקורית. בנוסף, לא חשף
4 את דבר הודעתו לאיש עד להליך זה, מאחר שפרחה מזיכרונו ובאופן תמוה הוא לא ראה
5 אותה כרלוונטית (ר' פרו' עמ' 189 שו' 11-16; עמ' 190 שו' 2-5, 15-25; עמ' 191 שו' 22-28).
6
7 לא הוכח מהלך זיוף הנתבע את נ/10 או פריצה מטעמו לשרת התובעת או למכשיריו
8 האישיים של זעירא (ר' פרו' עמ' 60 שו' 22-31). לא ברור מדוע נתפסה התובעת לכלל הפתעה
9 למקרא נ/10, בהנחה שהצדדים ניהלו את ההליך כמשחק ב"קלפים פתוחים". גרסתו
10 הראשונית של זעירא לפרוטוקול הדיון כללה אפשרות כי אכן התייחס אל הנתבע כמי
11 שתרים לתובעת בהקשרים מבצעיים. דומה כי התובעת הבינה כי הקשר זה מלמד תרומת
12 הנתבע במיקודה במוצר כתצורתו כיום ולכן ביקשה להציג גרסה עובדתית אחרת. זו לא
13 נתמכה בהתחקות טכנולוגית מתבקשת או בגרסה רציפה ואותנטית מטעם עדיה. בנוסף, לא
14 הובאה חוות דעת מומחה בהקשרים של זיוף או טכנולוגיה.
15
16 מכל אלו ונוכח שנ/10 ות/5 זהים בנוסחם ובתצורתם לבד מהמילים "שיווקי" ו"מבצעי" –
17 ראיתי לנכון להעדיף את גרסת הנתבע. תודתה של התובעת למאמצים ספציפיים מטעמו
18 בהקשר מבצעי של פעילותה, תומכת בסבירות הלך מחשבתו בעת משלוח המכתב.
19
20 עמימות נוספת ברקע משלוח המכתב, נלמדת מנוסח המבחנים שבדין לבחינת זכות יוצרים.
21 הנתבע אינו משפטן ואף שפעולותיו לא נקשרו בפיתוח טכני של המוצר אלא בתפקידו
22 כמנהל פיתוח עסקי ושיווק, אין לשלול את סבירות סברתו כי חלק מהזכויות במוצר מצוי
23 בבעלותו.
24
25 הדין החל בעניין הגדרת זכויות יוצרים ביצירה כמוצר, אינו מספק נוסחה מדעית נכחה יכול
26 אדם כנתבע, לקבוע על אתר אם קיימות לו זכויות יוצרים ביצירה אם לאו.
27
28 עיקרן של חקיקה והלכה פסוקה הוא, כי על מנת שתוכר זכותו של יוצר ביצירה, עליה
29 להיות תוצר פרי עמלו הרוחני, בשלב התגבשות הביטוי. אין צורך בעמידה ברף מקסימלי של
30 יצירתיות, מקוריות, או חידוש בהשוואה ליצירות קודמות.
31
32 חוק זכות יוצרים אינו מצריך הידרשות ל"חדשנות" והתקדמות טכנולוגית, כבעניינם של
33 פטנטים. כידוע: "... סיכומו של הדיון במבחנים המשמשים לצורך קבלת הגנה של זכות
34 יוצרים, הוא כדלקמן: (1) ביטוי לגביו מתבקשת הגנת זכות יוצרים צריך לעמוד בתנאים
35 הבאים: (א) צריך שיהיה, לפחות בחלקו, מעשה ידי אדם. (ב) הוא צריך ללבוש חזות

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.ו.ו. בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

ממשית. (ג) הוא צריך להיות תוצר של השקעה מינימאלית של משאב אנושי כלשהו. (ד) יצירתו צריך שתיעשה תוך שימוש מינימאלי של יצירתיות מקורית, כאשר "מקורית" פירושה שהיצירתיות היא פרי עמלו הרוחני של היוצר, אך לאו דווקא שהיא מהווה חידוש על פני יצירות קיימות. (ה) על היצירות המושגתיות ללבוש צורת ביטוי ולא רק רעיון העומד מאחוריו. (2) בחינת מקוריות היצירה צריכה להתמקד בשלב גיבוש הביטוי ולא בשלב המוצר המוגמר. (3) יש להבחין בין בדיקת מקוריותה של יצירה המתבססת על יצירה קודמת ספציפית לבין בדיקת מקוריותה של יצירה העושה שימוש רק באלמנטים כלליים..." (ר' ע"א 513/89 S/interlego a נ' lines bros. S.a-exin, פ"ד מח(4) 133, 157-159, 172-173 (9.6.1994)).

וכן: "...רעיון מקורי בעל ביטוי מוחשי, אפילו לא תהא בו התקדמות המצאתית או חדשנות, יהא בחינת יצירה שמוגנת על-ידי דיני זכויות יוצרים." "המקוריות היא העיקר, ולא די בהשקעה של מאמץ, של זמן או של כישרון כדי להצדיק הגנת זכות יוצרים" ... כל שנדרש הוא, שהיצירה לא תהיה מועתקת מיצירה אחרת, אלא שמקורה יהיה ביוצרה, מחברה" המבחן הוא – עצמאות היצירה ולא החידוש שבה, והמקוריות הנדרשת באה על סיפוקה גם בנסיבות בהן מידת המאמץ, הכישרון וההשקעה היצירתית של המחבר מועטה, ובלבד שיש ליצירה "אופי שונה מזה של החמרים שמהם עוצבה" ... יש שיתפקו בפחות: "...השאלה היא אך זאת, האם יצירה זו היא ביטוי של רעיון או העתקה של ביטוי שהופיע במקום אחר. אכן, מידת המקוריות, הנדרשת להגנה על יצירה לפי דיני זכות יוצרים, משתנה אף היא ממקרה למקרה ויכולה היא להיות מועטת ואפילו חסרת ערך" (ר' ע"א 3422/03 Krone AG נ' ענבל פלסטיק משוריין פ"ד נט(4) 365, -377, 379 (7.2.2005) (הדגשה הוספה – א"י)).

35. לנוכח אלו, אין לצפות מהנתבע כי יוכל לדעת טרם משלוח המכתב לעיני התובעת, אם משמעות תוצאת פרי עמלו הנה גיבוש זכות יוצרים במוצר. גם הצדדים נדרשו להרחבה לא מבוטלת של היריעה הדיונית בנושא.

לא נסתרה גרסת הנתבע אשר למעורבותו במיקוד התובעת במוצר, כדי סיועו בגיבוש נכס נוסף בעבורה הוא "ivivo 2" שעיקר יהבו הושלך על שדרי תוכן. קיים קושי בקביעה כי סברת הנתבע ההדיוט שקיימת מקוריות בהתנהלותו המבצעית ביחס לתפקידו בתובעת, עולה כדי עוולת רשלנות. כך, אף אם הוכח סופו של יום כי אין בהפניותיו ביחס לחידוש המוצר משום "עצמאות היצירה" שבמוצר, נוכח שמסתבר כי עיקר המסד הנדרש לחידושים כהפניותיו, היה קיים עוד בטרם כניסתו לעבודה במסגרת התובעת.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.וי.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

36. התובעת טענה כי סברתו של הנתבע כי קיימות לו זכויות במוצר הנה הזויה, אך לא כך
הסתבר ממהלך הדיון. בנוסף, טענה התובעת כי שליחת המכתב מונעת משיקולים זרים
כרצון לקבל אופציות שהנתבע לא היה זכאי להן. בהקשר זה, טען הנתבע בחקירתו הנגדית,
כי: "שעובד בכיר עושה מהלכים כאלה דרמטיים, הוא מקבל אופציות בחברה ולכן הוא
חלק מהחברה והתוצר הוא של החברה זה חלק ממנו גם כן. יש לו חלק באותה חברה. אני
מקבל 10 אחוז אופציות על העניין הזה, אז יש לי 10 אחוז בנכס. ש: אני מדבר איתך על
בעלות ב - IP, האם יש לך כעובד בעלות ב - IP שפיתחת ... ת: חיובי ש: האם אתה כעובד
בעלים של זכויות קנייניות ב - IP של המוצר על כל המשתמע מכך ת: חיובי" (ר' פרו' עמ'
172 שו' 5-27).
- על דברים אלו ביקשה התובעת להסתמך ביחסה לנתבע מניעים פסולים. סברתי כי מבוקשו
לנסות ולהסדיר קבלת אופציות מהתובעת, אינו סותר את עמדתו העקבית כי קיימות לו
זכויות במוצר. לכל אורך הדרך וגם בהליכים אחרים, נותר הנתבע איתן בגרסתו כי קיימות
לו זכויות במוצר ומניעיו השונים יכלו לדור בכפיפה אחת עם סברתו זו.
37. הובאו ראיות לכאן ולכאן בסוגיית פיתוח המוצר. אתייחס למאפייניו כפי שניבטים מראיות
אובייקטיביות שהוגשו ולטענות הצדדים. מכלול ייחודי של הנסיבות אליהן הפנייתי, מהווה
תנאי מסייע לגישתי לפיה לא ניתן להגדיר את משלוח המכתב כהתנהגות בלתי סבירה
מטעם הנתבעים.
38. התובעת טענה כל העת כי היא בעלת כל זכויות היוצרים במוצר וכי הוגשה בקשת פטנט
זמנית בעניינו בלשכת הפטנטים בארה"ב חודשים רבים טרם ההתקשרות עם הנתבעים.
בנוסף, הפנתה התובעת לראיות נוספות בתימוכין בזכויותיה במוצר.
- לגישת התובעת שלא נסתרה בהקשר זה, כנלמד מתצהירו של דולב, המוצר הוא תוכנה
שכונתה על ידי התובעת RelayNet/Overlay Management Platform או "מערכת
IVIVO" דולב הצהיר כי הוא המציא ופיתח תוכנה זו וכדבריו: "המדובר בטכנולוגיה
ייחודית למיתוג, שיפור האיכות וחיסכון ברוחב פס לשידורי טלוויזיה, וידאו ואודיו
באינטרנט המאפשרת שימוש בתכונות נוספות, רבות ומבלי להגביל: ניגון של סרטים
בפורמטים שונים...".
- עוד ציין דולב כי התובעת החלה בפיתוח תוכנה זו בסוף שנת 2006 תחילת ינואר 2007,
במטרה לספק מענה של מעטפת טכנולוגית שתנצל את הגדלת השימוש בפס הרחב ברשת
האינטרנט. היוצר כיוון לכך שהמוצר יאפשר אפליקציות כשימוש בסוגי תוכן מרובים
ובפורמטים רבים של וידאו ואודיו, יכולת תיקון תוכן באיכות ירודה, שימוש בפלטפורמות

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.ו.ו. בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 מחשב זמינות, התבססות על תשתית קיימת ואספקת איכות תמונה מעולה (ר' סעיפים 23-29 לתצהירו; פרו' עמ' 52 שו' 20-28, עמ' 53 שו' 1-16; עמ' 54 שו' 2-3).
- 2
- 3
- 4 39. מנגד, טוען הנתבע כי יזם והנהיג שינוי קונספטואלי וטכנולוגי מהותי בפעילות העסקית של התובעת. כך, לאחר שהבין סמוך להצטרפותו לתובעת, כי אין בהתנהלותה תוחלת עסקית. לפי השינוי שזם, לא התמקדה עוד התכנית העסקית בפיתוח ובמכירה לצופים של "נגן מדיה" שהתבסס בחלקו על מוצר קיים בשוק בקוד פתוח. תחת זאת, מיקד את התובעת בפיתוח ומכירה לשדרי תוכן של "מערכת תקשורת" - "פלטפורמה" הנקראת "Relaynet/ Overlay Management Platform או בקצרה OMP או "ivivo 2" כהתייחסות הצדדים. המוצר בתצורתו זו נועד לניהול שידורי וידיאו וטלוויזיה ברשת האינטרנט, ללא תלות בזכות נגן המדיה ובאופן החוסך רוחב פס, משפר את רצף העברת הנתונים ואת איכות הצפייה (ר' סעיפים 11-17 ונספחים ב' ו-ג' לתצהיר הנתבע).
- 12
- 13
- 14 40. הנתבע סמך דבריו על מסמכים וראיות שאף הם לא נסתרו. הוא הפנה למצגת התובעת מחודש יולי 2006 ולתכנית שיווק מחודש אוגוסט 2007 בהן לא מאוזכרת "מערכת התקשורת" אלא "הנגן" בלבד. כן הפנה כי בהודעת דוא"ל ששלח ביום 15.1.08 בתגובה למצגת התובעת שם דרש כי: "ה-OMP הוא הקטר ועניין התוכן הוא הקרונות". בעקבות זאת, נוצרה מצגת חדשה ביום 20.1.08 ובמרכזה אותו OMP.
- 18
- 19
- 20 עוד הצביע הנתבע על הודעת דוא"ל ששלח ביום 21.2.08 שבו הציע לחדד את התפישה של "מערכת התקשורת" לאור תגובות שהתקבלו. כך הפנה אף לפרוטוקול מועצת המנהלים בתובעת מיום 24.4.08 שאימצה תכנית עסקית חדשה המתמקדת באותו OMP לאחר שהוצגו לה מצגת וסקירה בנושא. כן הצביע על הדגשת אותו OMP בקטלוג התובעת מספטמבר 2008 לצרכי תערוכה בהולנד (ר' סעיף 74 לתצהיר הנתבע; נספח ד לתצהירו).
- 24
- 25
- 26 במבוקשם ללמד שונות "מערכת התקשורת" מ"הנגן" ותרומת הנתבע לאפיון המוצר, הפנו הנתבעים ל-3/ - הודעת דוא"ל ששלח הנתבע ביום 13.5.08 לעינב ובו הצעתו לפיצול התובעת לשניים על בסיס שני נכסים: "נגן המדיה" כ- "ivivo 1" ו"מערכת התקשורת" "Relaynet + Plug-in" כ- "ivivo 2". בגדר הצעתו, כתב הנתבע כי סיילן: "הסכים לבחון את האופציה של גיוס השקעה נפרדת לכל אחד מהנכסים הנ"ל, אפילו להקים חברה חדשה עם המשקיע, כאשר ערך כל נכס הוא \$4M". התובעת שקלה ברצינות את ההצעה לפצל את פעילותה בין שני נכסיה הנחזים, כנלמד מתשובת עינב שניתנה באתר יום, לפיה אין לו התנגדות להצעת הנתבע בכפוף להסכמות אחרות נדרשות (ר' ת/3 בתוך נספח ד' לתצהיר הנתבע).
- 34

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.וי.וו. בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

41. הנתבע נמנה על חוד החנית הניהולי בתובעת. די בתרומתו למיקוד התובעת ותכניתה
העסקית בפיתוח "מערכת התקשורת", כדי לשוות סבירות לתפישתו הלא משפטית כי הוא
בעל זכויות באותה "מערכת תקשורת" בעת משלוח המכתב. העובדה כי ניתוח מאוחר של
הראיות מורה שתרומתו זו אינה עולה כדי גיבוש זכות יוצרים במוצר, אינה שומטת את
סבירות תפישתו. למעלה מן הצורך, ארחיב במעט בנושא זה.
42. אשר למאפייני המוצר, מהראיות שהובאו לפניי התרשמתי כי טרם הצטרפותו של הנתבע
לתובעת כבר היה באמתחתה ראשיתו של הרעיון שבבסיס המוצר – חיסכון ברוחב פס
המיועד לשידורי תוכן באינטרנט באיכות גבוהה. תנאים מסייעים למסקנה זו, מצאתי בכל
אלו -
43. מעמוד 5 לתכנית העסקית של התובעת לחודש אפריל 2007, שיצאה חודשים רבים לפני
ההתקשרות עם הנתבעים, כבר עולה התייחסות ל "media player"- נגן המדיה.
- תכנית זו מציגה :
- "Industry: Online video content, Online advertising, PC based media
player systems" ומתארת כי התובעת משיקה מושג חדש, מבוסס טכנולוגיה, של צפייה
בפרסום ובתוכן, המתגבר על קשיים רבים בחלל של פרסום מקוון (On-line). " Online
video content", "Online advertising", ו" PC based media systems" (ר'נספח
6 לתצהיר דולב).
- בנספח ("appendixes") לתכנית עסקית מחודש אפריל 2007, (עמוד 39 לנספח 6 לתצהיר
דולב) וקודם להצטרפות הנתבע לשורות התובעת, מופיעה סקירה של פטנט חדש של
התובעת המיועד להרחבת כמות הצופים המשתמשים באותו רוחב פס. תואר כי מטרת
ההמצאה הנוכחית היא לספק מערכת שתוכל, בין היתר, לתת לספק של תוכן טלוויזיוני או
וידאו לשדר מדיה תוך חיסכון ברוחב פס ובזו הלשון: "As a result, the invention will
give the ability a streamer (TV station, Video channels, video blogs,
etc...) to stream media and reach much more users using the same
existing bandwidth." (הדגשות הוספו).
- כבר מכאן ועוד עובר להצטרפות הנתבע לשורות התובעת ועלתה האפשרות להציע רעיון
טכנולוגי בדמות חיסכון ברוחב פס ללקוחות שהם ספקי תוכן משודר של טלוויזיה ווידאו,
להבדיל מ"לקוחות קצה" שהם צופים ביתיים וכעיקר הפניית הנתבע בטיעוניו במבוקשו
להציג את הרעיון שהגה.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.וי.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

1
2 במבוא לאותה תכנית עסקית, עמוד 4 לנספח 6 לתצהיר דולב, מתואר כי היבט אחד
3 משלושה בו מתמקד IVIVO בענף הפנאי של שידורי וידאו מקוונים ("online video
4 entertainment") הוא היבט ספקי התוכן, תוך הצעת פתרונות לבעיות לשלושת ההיבטים:
5 לצופים, למפרסמים ולספקי תוכן ("to viewers, advertisers and content
6 publishers"). וביחס לאחרונים כך: "From the content owner's (commercial
7 and private) perspective – an efficient tool to deliver high quality
8 streaming video to other viewers" (הדגשות הוספו).
9
10 יחד עם זאת, אציין כי רוב רובה של מצגת זו עוסק בנגן המדיה ובלקוחות קצה של המוצר
11 וכן וביישומו לפרסום, כהפניות הנתבע בסיכומיו.
12
13 44. גם מהעתק מאתר האינטרנט של התובעת משנת 2006 עולה כי רעיונות השימוש במה
14 שמכונה "ההמצאה הנוכחית" כלפי שדרי תוכן, היו קיימים בתובעת עובר להצטרפות
15 הנתבע לשורותיה. באתר משנת 2006 מוצגת, בין היתר, "ההמצאה הנוכחית" כקשורה
16 במערכת המעבירה מרחוק מדיה מלקוחות ואליהם, משדרת ומקבלת וידאו ומוסיקה תוך
17 ניהול רוחב הפס של הלקוחות. כהאי לישנא: "The present invention relates ...to a
18 system that remotely deliver media ... to and from clients machines and
19 managed bandwidth transmitting and receiving video or music and using
20 the clients bandwidth as part of their media network..." (הדגשות הוספו) (ר'
21 נספח 8 לתצהיר דולב).
22
23 אמנם, בתצלום האתר של התובעת מאותה עת לא מצוין המוצר בכינוי OMP או
24 RelayNet, הוא מתייחס בעיקר למשתמשי הקצה ולא עוסק בשידור חי. עם זאת, קיימת
25 בו התייחסות לרעיון של רוחב פס ("management bandwidth") ובהיבטים של שידור
26 וקליטה ("transmitting and receiving").
27
28 בחלק אחר של האתר משנת 2006 מודגשים יתרונות כלי IVIVO הפונה ללקוחות שהם
29 משתמשי-קצה צופים. כך: IVIVO's free, downloadable plug-in visual tool
30 allows viewers to use the service... like watching TV ...Viewers can also
31 change channels, search contents and record the media ... IVIVO allow

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 איי.וי.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

טרם בואו של הנתבע בשעריה, הטילה התובעת את עיקר יתבה על "נגן המדיה" שיועד
ללקוחות קצה. אולם, בידה כבר נמצא הרעיון הטכנולוגי לחיסכון ב"רוחב פס" שעליו
התבסס גם אותו OMP, כמוצר המיועד לשדרי תוכן.

הרעיון הגלום במאפייני שני "הנכסים" מושא המוצר כהתייחסותם של הצדדים אליו, היה
ונותר קשור בטבורו בתמרון רוחב פס מידע דינמי המועבר ברשת האינטרנט. הנתבע בחש
באותם רכיבים ובאותה קדרה ותרים לרתימת התובעת את עיקרה של הטכנולוגיה
שברשותה לשם מיקוד במוצר כהגדרתו "ivivo 2", על כך העידו מלפניי עינב וזעירא :

בעדות עינב: "ש: האם נכון שלאילן היתה תרומה בהסטה או הכיוון של החברה לנושא של
IVIVO 2 הוא תמך בזה ועזר באפיון של זה ת: צריך להיות אוויל כדי לעמוד כאן ולהגיד
לא. ובאשר לאפשרות השניה – להגיד כן, אני יכול להגיד כן אבל בכל מקרה אני לא חושב
שהוא יכול לעזור באופן מהותי" (ר' פרו' עמ' 91 שו' 16 – עמ' 92 שו' 14).

ובעדות זעירא: "האם נכון שהודית וציינת פה את תרומתו של הנתבע למעבר בין התובעת
1 ל-2? ת: כן" (ר' פרו' עמ' 195 שו' 25-26).

תרומת הנתבע לתובעת אינה בעוצמה המקנה לו זכות יוצרים במוצר אף בניתוק ממעמדו
בתובעת כפי שנפסק. הצפת קדימויות שתאפשרנה מכירת המוצר וגיוס משקיעים הנה חלק
מתפקידו של הנתבע בתובעת. עם זאת, כשנבחנת תרומתו של הנתבע לתובעת בצירוף
להימצאותו בחוד החנית בה והשבחים שקיבל, נוצר נדבך נוסף התומך בסבירות מחשבתו
לבעלותו בזכות יוצרים במוצר.

48. תצהירו של מר רומנוב מטעם התובעת אינו מעלה או מוריד בנסיבות העניין.

בתצהירו, תיאר מר רומנוב כי: "... בכל תקופת עבודתי קיבלתי הנחיות עבודה ותרשימי
ביצוע מהמדען הראשי של החברה בלבד, מר סידיני דולב ...מעולם לא קיבלתי ממנו
(הנתבע – א"י) כל הנחיה שהיא או רעיון כלשהו הקשור למוצר חסכון ברוחב פס ו/או כל
מוצר אחר".

... אני מכיר את אילן ארבל שנתן יעוץ למכירות לחברה. אני מצהיר בזאת שמעולם לא
קיבלתי ממנו כל הנחיה שהיא או רעיון כלשהו הקשור למוצר חסכון ברוחב פס ו/או כל
מוצר אחר".

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.ו.ו. בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1
- 2 ממילא, אישר הנתבע כי לא היה בחזית הפיתוח הטכנולוגי של המוצר, הוא לא כתב את קוד
- 3 "התוכנה" ואינו מודע ל"נוסחה המרכזית" של המוצר. לגישתו, אך תכנן את "המערכת":
- 4 "הייתי ארכיטקט של המערכת" (ר' פרו' עמ' 161 שו' 32 – עמ' 162 שו' 10-1; עמ' 180 שו'
- 5 31 – עמ' 181 שו' 4).
- 6
- 7 49. מכל אלו, לא נסתרה סבירות סברת הנתבע מזמן אמת כי נופך של מקוריות מאפיין את
- 8 השימוש שהציע בטכנולוגית החיסכון ברוחב פס וכי זה הביא לגיבוש מוצר מקורי, שלא
- 9 נודע בתובעת טרם בואו - "ivivo 2". גם התלבטותה הנחזית של התובעת אם להקים חברה
- 10 נפרדת חדשה שתעסוק בנפרד במוצר בתצורתו זו מעידה שאף בעיניה היה זה מוצר נפרד
- 11 וחדש בהשוואה לקיים (ר' ת/3).
- 12
- 13 50. טענת הנתבע כי כוונתו בעת משלוח המכתב משמע הוא בעל: "חלק משמעותי" אך לא
- 14 "מכריע" בזכויות במוצר ולמצער: "חלקן" בבעלותו, אינה זרה לנוסח המכתב בו שימר
- 15 מידה של מתינות. לא נכתב כי כל הזכויות הקנייניות ב- IP של המוצר הן בבעלותו, ולא כי
- 16 הוא הבעלים של הזכויות הקנייניות במוצר. דובר בבעלותו ב-"זכויות קנייניות" ואך כאלו
- 17 שהן "פירות" עבודתו. לא דובר בחלקו של המוצר הידוע כ- "ivivo 1" או במלוא הזכויות
- 18 במוצר ivivo 2 (ר' סעיפים 77 ו-73 לתצהיר הנתבע).
- 19
- 20 51. לסיכום פרק זה בדיון - בבחינת עוולת הרשלנות המיוחסת לנתבע וכשנשאלת השאלה:
- 21 "כיצד היה האדם הסביר הנתון במצבו של המזיק מתנהג...", תוך התייחסות ל:
- 22 "...סבירות ההתנהגות בעת התרחשותה, על פי הידוע אותה עת" (ר' ע"א 5604/94 חמד נ'
- 23 מדינת ישראל פ"ד נח(2) 484, 507 (12.1.2004); ע"א בואטנה נ' מדינת ישראל (17.1.2005))
- 24 – יש להשיב בתשובה כי על פי המידע בו אחזו הנתבעים בעת הרלוונטית, על פי התייחסות
- 25 התובעת אליהם ולנוכח תרומתם למוצר, לא ניתן להגדיר את התנהגותם כרשלנית.
- 26
- 27 52. דחיתי את טענת התובעת כי משלוח המכתב עולה בגדר גזל על פי סעיף 52 לפקודת הנזיקין.
- 28 מהוראות סעיף זה עולה כי: "גזל הוא כשהנתבע מעביר שלא כדין לשימוש עצמו
- 29 מיטלטלין שהזכות להחזיקם היא לתובע, על ידי שהנתבע לוקח אותם, מעכב אותם,
- 30 משמיד אותם, מוסר אותם לאדם שלישי או שולל אותם מן התובע בדרך אחרת".
- 31
- 32 לא הוכחו יסודות עוולת הגזל ביחס לנתבעים. הנתבעים לא העבירו שלא כדין לשימוש
- 33 עצמם את המוצר, לא לקחו אותו, לא עכבו אותו, לא השמידו אותו, לא מסרו אותו לידי
- 34 אדם שלישי ולא שללו אותו מן התובעת. גם אם ביקשו להגבילה במעשיה, דבר לא מנע

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 אותה מהגדרת הנתבע כעובד כמתבקש מנוסח פסק הדין, או מהפקדת הביטחונות הנדרשים
- 2 בגדר סעד זמני שביקשה בהליך האחר.
- 3
- 4 53. נוכח התוצאה אליה הגעתי, אין קשר סיבתי בין המכתב לבין נזקיה הנטענים של התובעת.
- 5 למעלה מן הצורך, אציין כי גם בחינת גופם של טיעוניה בנושא, מלמדת כי היא חדלה
- 6 מהוכחת נזקיה. לא הוצגה מסכת שלמה של ראיות בתימוכין בטענות התובעת, שנמנעה
- 7 מהבאת עדים מרכזיים, באופן המשמש לחובתה בהערכת המשקל שאני מתבקש לייחס
- 8 לגרסתה.
- 9
- 10 54. בנוסף, התובעת לא הקטינה את נזקיה הנטענים בניגוד לנטל החל עליה על פי דין (השווה
- 11 ע"א 252/86 גולדפרב נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, מה(4) 45, 51 (4.7.91); ע"א 320/87 גנזך
- 12 נ' אריה חברה לביטוח בע"מ, מה(1) 743, 745 (4.2.91); ע"א 592/66 "הקודחים" נתניה
- 13 בע"מ נ' ביטון ואח', כא(1), 281, 284-285 (28.2.67)).
- 14
- 15 כפי שהכברתי, התובעת בחרה לסרב להכיר במעמדו המתבקש של הנתבע, באופן שיחיל
- 16 עליו מניה וביה את הוראות הדין וישמוט טענתו לבעלות בקניין הרוחני במוצר וכן חדלה
- 17 מהפקדת ביטחונות לעניין הסעד הזמני בהליך האחר תוך שגילתה את תוכנו של המכתב
- 18 ביוזמתה.
- 19
- 20 דבר לא מנע את התובעת מהסדרת מסגרת תעסוקתו החסרה ואף מהבהרת קלישות טענתו
- 21 אל מול משקיעים פוטנציאליים, ככל שסברה כי חלה עליה החובה לתאר מצב דברים שכזה.
- 22 חלף אלו, דאגה התובעת לפנות לנתבע בכינויה אותו: **"חתיכת תת אדם שכמוך... הנך**
- 23 **מועיל אותי"** (ר' נספח י"ב לתצהיר הנתבע). זו היתה נימת התייחסותה לנתבע כל העת וכפי
- 24 התרשמותי גם במהלך הדיון – בוז, איבה ותו לא. טענת התובעת, משמע ביקשה להסדיר
- 25 ענייניה עם הנתבע וכדי ויתורים מפליגים מבחינתה, אינה מתיישבת עם הנוסח והיחס
- 26 הקשים בהם נקטה כלפי הנתבע. לא מצאתי די בגרסת דולב בנושא וגם כאן, בולט העדרה
- 27 של גרסת שרף בתימוכין מתבקש בטענות התובעת (ר' פרו' עמ' 74 שו' 11-23).
- 28
- 29 55. כזכור, התובעת עתרה לחיוב הנתבעים בנזקים מיוחדים וכלליים.
- 30
- 31 אשר לנזקים נטענים בדמות אובדן השקעות בתובעת בפועל - מנוסח פסק הדין עולה כי
- 32 הוזרמו לתובעת כספים גם לאחר משלוח המכתב, באופן המעמיד את גרסתה אל מול
- 33 סתירה אמיתית שלא הובהרה (ר' אף פרו' עמ' 56 שו' 4-6 אשר לקבלת כספים מאת המדען
- 34 הראשי לאחר מועד עזיבת הנתבע).
- 35

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

56. בנוסף, סיילן לא הובא לעדות ולא מצאתי לנכון לייחס כל משקל ראייתי לתצהירו שעה
שלא ניתנה לנתבעים האפשרות לחקור. לא הוכחה טענת התובעת כי הלה אישר השקעה
בה בסכום של \$ 500,000 בכפוף לחתימה על הסכם השקעה וביטל השקעתו המתוכננת
בתובעת דווקא בעקבות הודעה שקיבל מהנתבע (ר' נספחים 12 ו-13 לתצהיר התובעת).
57. עינב – שגרסתו חשובה למחלוקת – הבהיר כי נס ליחס של המוצר ושל התובעת בעיניו עוד
טרם משלוח המכתב. כרקע לגיבוש גישתו העסקית של עינב, אפנה לגרסת הנתבע שלא
נסתרה, אשר לתערוכה בחו"ל בה נכח, בזו הלשון: **"שהייתי בהולנד וראיתי את מצב
הפיתוח ראייתי שאנחנו מאחרים, יש לנו פיגור, אין הרבה כרגע במה שאנחנו עושים,
מוכרחים לעשות עוד שינויים... שאני מגיע לתערוכה אני רואה מתחרים שנמצאים קדימה
מאתנו, מישו באופשטוק בדנמרק ובגרמניה הציגו מוצר עובד בשעה שנשארו עם התכנון
שלי ביד..."** (ר' פרו' עמ' 180 שו' 1-7; עמ' 181, שו' 7-11).
- כן אפנה לגרסת רו"ח ויספלד לפרוטוקול הדיון, ממנה עולה אישורו כי התובעת צברה אף
הפסדים משנת 2006 ועד נובמבר 2010 (ר' פרו' עמ' 100 שו' 29-32) וכן לעדות עינב בתימוכין
במצבה העמום של התובעת כנחזה: **"ש: מבחינתך מה המספרים האלה (שווי נכסי
התובעת – א"י), מופרכים ת: לא, יכול להיות שבאותו זמן הם האמינו שאם יש לך 3.4
מיליון משתמשים, אז אפשר לטעון שהעסק שווה 8 מיליון, המישהו הזה אף פעם לא בא
עם שיק וזה בשטח"** (ר' פרו' עמ' 88 שו' 10-17) וכן: **"ש: לפי השקפתך, האם לדעתך
באוקטובר 2008 היה לתובעת מוצר בתחום ה-OMP ת: מוצר שעבד אצל אלף או מיליון
משתמשים בלי תקלות לא היה"** (הדגשה הוספה) (ר' פרו' עמ' 92 שו' 18-19).
- מאלו, קיים רציונל בהימנעות עינב מהשקעה בתובעת מאז שנת 2006, כפי שאישר דולב
לפרוטוקול הדיון. כך, על אף שהתובעת הגיעה **"לתהליך סופי"** ביחס למוצר (ר' פרו' עמ' 69
שו' 15-23).
- עינב עצמו הבהיר לפרוטוקול הדיון כי: **"...אני חושב שהחברה נמאסה עלי בתהליך של
כמה חודשים, אני אדם מאוד לא ספונטאני ואנשים נמאסים עליי וחברות נמאסות עליי
בתהליך לא של יום יומיים. התשובה היא לא. ש: כבר כמה שבועות לפחות התחילה
להיווצר אצלך הימאסות מהעיסוק בתובעת ת: כן"** (ר' פרו' עמ' 94 שו' 1-9).
- יוצא כי עינב בחר להדיר רגליו וכספו מהתובעת ללא קשר ישיר למכתב ועל רקע סברה
מגובה ברחשי שוק ומתחרים, כי פניה של התובעת אינם לעבר נשיאת רווחים.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1
- 2 הקרבה הנחזית וטיב היחסים בין החברה הזרה לבין התובעת, הותרו תמיהות שאינן
- 3 מסייעות בחיזוק עילת תביעתה וגם חקירת דולב לא שפכה אור מתבקש על הנעשה (ר' פרוי
- 4 עמ' 76 שו' 8-1; שו' 26-27 וכן מוצג נ/5).
- 5
- 6 60. אשר לראש נזק בדמות סכום של 25,000 ₪ בגין הפרה נטענת של הסכם הלוואה שנכרת בין
- 7 הצדדים – עסקינן בחלק מיחסי עובד ומעביד בין הצדדים. משהוגדר הנתבע כעובד בתובעת,
- 8 דומה כי נטמע הסכם ההלוואה הנטען כחלק מתנאי עובד-מעביד שהיו בין הצדדים. הדיון
- 9 בנושא צריך להיות מיוחד לבית הדין לעבודה וראש נזק זה לא נטען במסגרת המתאימה
- 10 טרם מתן פסק הדין. שם, ניתן היה לברר אם עסקינן בהלוואה או בתחליף שכר עבודה.
- 11
- 12 דחיתי את מבוקשה של התובעת להרחיב את היריעה הדיונית שמלפניי אלי ראש נזק זה
- 13 ולמעלה מן הצורך, אציין את התרשמותי כי לא הוכח שעסקינן בהפרת הסכם הלוואה ולא
- 14 ב"הלוואה" שניתנה כתחליף שכר.
- 15
- 16 61. אשר לראש נזק בדמות סכום של 250,000 ₪ בגין פגיעה במוניטין – לנוכח קביעותיי לפיהן
- 17 המכתב נשלח לעיני התובעת בלבד, בעוד היא זו שהפיצה את דברו למשקיעיה, ללקוחותיה
- 18 וברשת האינטרנט, הרי שאם נגרמה לה פגיעה במוניטין שלה היא גרמה לה בעצמה ודחיתי
- 19 את העתירה גם בראש נזק זה.
- 20
- 21 62. עוד התבקשתי לחייב את הנתבעים בפיצוי בגין אובדן לקוחות ומשקיעים פוטנציאליים
- 22 בסכום על דרך האומדנה. גם כאן, באין רשלנות מטעם הנתבעים, אין קשר סיבתי בינם לבין
- 23 ראש הנזק הנטען. התובעת לא השמיעה עדים להוכחת היתכנות נזק שכזה ודומה כי לא
- 24 בכדי, נוכח מעמדו הפחות של המוצר בשוק העכשווי, כפי שהסתבר שעה שהתובעת נותרה
- 25 בשלב "הרעיון" בעוד מתחריה החזיקו במוצר דומה מוגמר.
- 26
- 27 לא בנקל יידרש בית המשפט לפסיקת פיצויים על דרך האומדנה ולא ראיתי לנכון לעשות כן
- 28 בנסיבות העניין שמלפניי. כידוע: "... באותם המקרים בהם – לאור טבעו ואופיו של הנזק –
- 29 ניתן להביא נתונים מדויקים, על הנפגע-התובע לעשות כן, ומשנכשל בנטל זה לא ייפסק
- 30 לו פיצוי. לעומת זאת באותם המקרים אשר בהם – לאור טבעו ואופיו של הנזק – קשה
- 31 להוכיח בדייקנות ובוודאות את מידת הנזק ושיעור הפיצויים, אין בכך כדי להכשיל את
- 32 תביעתו של הנפגע, ודי לו שיביא אותם נתונים, אשר ניתן באופן סביר להביאם, תוך מתן
- 33 שיקול דעת מתאים לבית המשפט להשלמת החסר..." (ההדגשה הוספה) (ר' ע"א 355/80
- 34 אניסימוב בע"מ נ' מלון טירת בת שבע בע"מ, לה (2) 800, 806-809 (9.3.81)).
- 35

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.ו.ו. בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

התובעת לא פרשה תשתית ראייתית עובדתית ולו מינימלית להוכחת קיומם של הנזקים אליהם טענה ולא הוכח כי נתקלה ביחס משמע הייתה "מצורעת" מפאת המכתב (השווה ע"א 610/94 בוכבינדר נ' כונס הנכסים הרשמי בתפקידו כמפרק בנק צפון אמריקה, נז(4) 312, 289 (11.5.03); ע"א (מחוזי ת"א) 1337/01 רשות הדואר נ' אגשם תשס"ב(2) 271, 279 (29.1.03); ע"א 294/92 דרוק נ' אליאסיאן מז(3) 34, 23 (15.6.93); ע"א 153/04 רובינוביץ נ' רוזנבוים (6.2.06)).

63. מכל המקובץ, דחיתי את התביעה העיקרית.

התביעה שכנגד

64. שוכנעתי כי פסק הדין וההליך האחר מיצו את טענות התובעים שכנגד, הן בהקשרים של הוצאות משפט ריאליות והן בהקשרים של פגיעה אישית מהתבטאויות התובעת.

65. התובעים שכנגד עתרו לחיוב הנתבעים שכנגד בסכום של 160,000 ₪ בעילות נזיקיות ולפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965.

נטען כי הנתבעים שכנגד הכפישו את התובעים שכנגד באופן שיטתי וסדרתי ונקטו כנגדם הליכי משפט פוגעניים בזדון או ברשלנות, באופן שגרם להם נזקים ממוניים ובלתי ממוניים. התביעה שכנגד נסמכת על ההליך האחר ונטען כי זה היה הליך סרק, שהתנהל בדרך לא דרך ועל פי בסיס עובדתי שקרי.

כך ובין היתר, בהקשר לטענת הנתבעים שכנגד כי לנתבעת שכנגד שני פטנטים מוגנים על זכויות קניינה הרוחני במוצר שנרשמו בשנים 2006 ו-2007 טרום התקשרותה עם התובע שכנגד.

התביעה שכנגד הפנתה גם לבקשה לצו מניעה במעמד צד אחד שהגישה התובעת שכנגד בהליך האחר, שם הוחלט כי: "לפי סעיף 14 לתצהיר, נרשמו פטנטים על מוצר המקשת אך הנספחים לתצהיר מעידים רק על הגשת בקשה וקבלתה על-יד משרד הפטנטים האמריקאי. נראה לי כי יש בכך ניסיון להטעות את בית המשפט... הוא הדין לטענות בסעיפים 4 עד 9 לתצהיר, שם נטען כי לא המשיב היה מועסק על-ידי המבקשת אלא משיבה 2, אך ממכתבי המבקשת עצמה, נספחים ד-ה לתצהיר סותרים עמדה זו".

בהקשר זה, חויבה הנתבעת שכנגד חויבה בתשלום הוצאות לאוצר המדינה בסכום של 750 ₪ בתוספת ריבית והצמדה. סופו של דבר, ניתן צו זמני בהליך האחר שהותנה בהפקדת

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 ערבויות על ידי הנתבעת שכנגד. משלא הופקדו הערבויות – הצו לא נכנס לתוקף. נטען
2 שהימנעות הנתבעת שכנגד מהפקדת הערבויות מלמדת שמלכתחילה לא נזקקה לסעד הזמני
3 וכל מטרתו היתה הליך סרק טורדני, שננקט בכוונה לפגוע בתובעים שכנגד.
4
5 פורטו ראשי הנזק בדמות סכום של 68,225 ₪ כולל מע"מ בגין תשלום שכר טרחת עורך דין
6 בעבור 94 שעות עבודה והוצאות בגין ההליך האחר; סכום של 5,000 ₪ בתוספת מע"מ
7 כהוצאות בגין הגשה מאוחרת של כתב התשובה; סכום של 60,000 ₪ בגין שכר עבודתו של
8 התובע שכנגד עצמו בהתייחס לניהול הגנתו בהליך האחר לפי 150 שעות בעלות של 400 ₪
9 לשעה ופיצוי בגין עוגמת נפש עקב הגשת פניות הנתבעת שכנגד לבית המשפט כנגד התובעים
10 שכנגד.
11
12 66. הנתבעים שכנגד עותרים לדחות התביעה שכנגד בטענת מעשה בית דין ומפנים להחלטת בית
13 המשפט בהליך האחר לדחות את בקשת התובעים שכנגד לפסוק לטובתם תשלום שכר
14 טרחה והוצאות בגינה. בנוסף, טענו כי התובענה הוגשה שלא בתום לב במטרה להטרידם וכי
15 אינה מגלה עילה.
16
17 67. בהליך האחר, עתרה התובעת לסעד הצהרתי לפיו היא בעלת הזכויות במוצר וכן לסעד זמני
18 שימנע מהנתבעים להציג עצמם ככאלו ולעשות שימוש במוצר.
19
20 בהחלטה מיום 29.1.09 בבש"א 17677/2008, ניתן צו זמני שהותנה בהפקדת ערבויות
21 מסוימות – שלא הופקדו. נקבע כי: **"ניתן בזאת צו מניעה זמני המונע מהמשיבים לעשות
22 כל שימוש ב- IP של המבקשת בקשר למוצר ה-RELAYNET נשוא המחלוקת"**. כן נקבע
23 כי הצו יפקע בהעדר המצאת ביטחונות עד ליום 8.2.09, שלא הומצאו במועד. לפיכך, פקע
24 הצו כמבואר בהחלטה מיום 11.2.09. למען השלמת התמונה, אציין כי קיימת החלטה
25 נוספת בנושא, שדומה כי מוקדמת להחלטות הנ"ל, לפיה נדחתה בקשת התובעת לסעד זמני
26 במעמד צד אחד, תוך חיובה בתשלום הוצאות לאוצר המדינה, מחמת שטענה כי נרשמו
27 פטנטים על המוצר, אך נלמד כי רק הוגשה בקשה בנושא. בכך מצא בית המשפט משום
28 **"...נסיון להטעות את בית המשפט..."** (ר' נספחים ז, ח ו-י לתצהיר הנתבעים).
29
30 ביום 1.10.09 נמחקה התובענה בהליך העיקרי ובית המשפט שם הפנה לסמכותו העניינית
31 של בית המשפט המחוזי ולהעדר תימוכין בטענות התובעת בדבר נזיקה. נקבע כי: **"צודקים
32 המשיבים בדרישתם לפסיקת הוצאות ריאליות"**, אך סופו של יום ותוך מתן משקל לטענות
33 הצדדים ומנימוקי פסק הדין, נפסקו הוצאות לזכות התובעים שכנגד בסכום של 4,000 ₪
34 בצירוף מע"מ. אציין כי התקיימה ישיבה מקדמית אחת בהליך האחר (ר' נספח 16 לתצהיר

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 21940-08-09 אי.י.וו.בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

דולב בתביעה הראשית ונספח א' לכתב התשובה לתביעה שכנגד – בשניהם חסר עמ' 2 לפסק
הדין בהליך העיקרי).

לאחר שנמחקה התובענה בהליך האחר, הגישה התובעת את תביעתה בבית המשפט המחוזי
מרכז בלוד. לאור מחיקת עילות תביעה ייחודיות לסמכותו, הועבר הדיון בתיק לבית משפט
זה כפי החלטה מיום 1.12.11.

ביום 20.10.09 הגישו התובעים שכנגד בקשה לתיקון טעות סופר בהליך האחר ולחילופין,
לפסיקת הוצאות משפטיות לפי שומה. נטען כי נוכח הקביעה כי קיים צדק בעתירתם
לפסיקת הוצאות ריאליות, אין די בפסיקת הוצאות בסכום של 4,000 ₪ בצירוף מע"מ
ולגישתם, יש לפסוק לזכותם סכום כולל של 68,225 ₪ וכן סכום של 5,000 ₪ בתוספת
מע"מ אותו שילמו כהוצאות בגין הגשה מאוחרת של כתב תשובה.

הבקשה נדחתה. בהחלטתו מיום 2.12.09 קבע בית המשפט כי: **"ללא ספק, אין מדובר
בטעות סופר. קביעת ההוצאות נעשתה לאור השיקולים שפורט בפסק הדין. משכך,
ומשניתן פסק הדין, אין לי סמכות לשנות את ההוצאות שנפסקו, גם אם הייתי משתכנע
מטיעוני המבקשים (הנתבעים). למעלה מן הצורך אוסיף, כי פסיקת ההוצאות, כשלעצמה,
אינה סוף פסוק, וב"כ הנתבעים ינהג כהבנתו המשפטית"** (ר' נספח ב' לכתב התשובה של
הנתבעים שכנגד בתביעה שכנגד).

סברתי כי החלטת בית המשפט לתחום את הוצאותיהם של התובעים שכנגד ברף עליון של
4,000 ₪ בצירוף מע"מ, ממצה את זכויותיהם להוצאות בגין ההליך האחר.

בית המשפט בהליך האחר ציין מפורשות כי אין עסקינן בטעות סופר בקביעת סכום
ההוצאות לתובעים שכנגד ועולה כי זו לא נעשתה כלאחר יד ובמיוחד לנוכח הרצון לפסוק
הוצאות לזכותם הוצאות ריאליות (ר' החלטה מיום 2.12.09 בהליך האחר). אף שביט
המשפט דשם העיר כי פסיקת ההוצאות כשלעצמה אינה סוף פסוק, לא פעלו התובעים
שכנגד לבחון את החלטתו דרך משקפי ערכאת הערעור הנכבדה וראוי לדידי להכריז על גמר
מלאכה מתבקש בהקשר זה.

בנוסף ולגופן של טענות, לא ראיתי לנכון לחייב את הנתבעים שכנגד בהוצאות אליהן נדרשו
התובעים שכנגד לשם גיבוש גרסתם וראיותיהם בהליך האחר, באופן שהקל משמעותית,
אם לא ייתר, את הידרשותם לכך בהליך שמלפניי.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 מאי 2014

ת"א 09-08-21940 אי.י.ו.ו. בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 לשון דומה יש להפנות לעניין ראש נזק בסכום של 60,000 ₪ בגין שעות עבודתו של התובע
- 2 שכנגד בעניין ההליך האחר. לא הוכח די כי אכן עבד התובע שכנגד בגדר כמות השעות שציין
- 3 בהליך האחר, או כי קמה לו זכאות להוצאות "אישיות" כתוספת להוצאות שנפסקו לזכותו.
- 4
- 5 לעניין ראש הנזק בדמות סכום של 5,000 ₪ - זה הושת פרטנית על התובעים שכנגד בגין דרך
- 6 התנהלותם בהליך האחר - איחור בהגשת כתב תשובתם. בנסיבות העניין ונוכח שאיני יושב
- 7 כערכאת ערעור על החלטות בית המשפט בהליך האחר - אין מקום להפוך את קביעותיו
- 8 במסגרת ההליך שמלפניי ולהשית תוצאות מחדל דיוני של התובעים שכנגד לפתחם של
- 9 הנתבעים שכנגד.
- 10
- 11 69. מאלו שוכנעתי כי יש לדחות את טענות התובעים שכנגד בעתירתם לפיצוי בגין הוצאותיהם
- 12 בהליך האחר.
- 13
- 14 70. לא התרשמתי כי ההליך האחר התנהל בגדר הליך סרק שנועד אך להכפשת התובעים שכנגד.
- 15 הוצבו לבירור במסגרתו סוגיות לא מבוטלות שהיו במחלוקת בין הצדדים והוא סייע
- 16 לצמצום חזית המריבה כפי שהתבררה סופו של יום מלפניי. הנתבעים שכנגד הבהירו מבלי
- 17 שנסתרו את הלך רוחם בעת ההליך האחר, בזו הלשון: "... אנחנו חשבנו שהגשנו את
- 18 ההמרצה (ההליך האחר - א"י), חשבנו שהגשנו שני פטנטים והחזרה מרשם הפטנטים,
- 19 שבעצם זה נשמר לנו... ששמענו את ההחלטה או הבקשה של הצד השני שזה לא פטנט
- 20 מלא, הסכמנו איתם שזה לא פטנט ולא הסתרנו את זה, עצרנו את זה שם והגשנו מחדש כי
- 21 האיי.פי הוא שלנו בכל מקרה..." (ר' פרר' עמ' 50 שו' 3-26 ; עמ' 51 שו' 14-10).
- 22
- 23 71. גרסת הנתבעים שכנגד הן בהליך האחר והן בהליך שמלפניי, לא מוקדה בהשחרת פני
- 24 התובעים שכנגד. בית הדין האזורי לעבודה כבר דן בראש נזק זה והכריע בו. לא הוכח
- 25 מלפניי שהנתבעים שכנגד פגעו בשמו הטוב של התובע שכנגד, משבין השאר, טענותיהם כלפי
- 26 התנהלותו לא הופנו לגורם נוסף. עם זאת, התנהלות הנתבעת שכנגד שנמצאה כחורגת
- 27 מהמסגרת הראויה של יחסי העבודה בין הצדדים, הובאה בחשבון בקביעת סכום הפיצויים
- 28 במסגרת פסק הדין.
- 29
- 30 72. מאלו, התביעה שכנגד נדחת.
- 31
- 32
- 33 סוף דבר
- 34
- 35 73. התובעות ההדדיות נדחות בזאת.

